

кы-ты оныа дѣвы, и украсиша свѣтилницы-ты си. Я безъмны-ты рѣкоха на мѣдры-ты: дайтѣ ни отъ ваше-то масло; защо-то свѣтилницы-ты ни угаснѣватъ. И отговариша мѣдры-ты, и рѣкоха: да не бы че не достигне и за насъ, и за васъ; но по добрѣ идѣте при продавачи-ты, и си кѣпете. Я когда-то тѣ отиваха да кѣплатъ; додѣ младоженецъ-тъ; и готовы-ты вѣзъха съ него на свадба-та; и затвориша врата-та. Послѣ додѣха и дрѣгы-ты дѣвы, и дѣмаха: Господи! Господи! отвори ни. Я той отговари, и рече: истина ви дѣмамъ, не вы познавамъ. И тѣ бѣдете бѣдны, защо-то не знаете день-тъ, нито часъ-тъ, въ който Сынъ человѣческій ще додѣ.

3 Нед. зі; за Хананейка-та отъ Мат., зач. 62.

Га онова врѣма, отиде Іисусъ кадѣ страны-ты Тирскы и Сідонскы. И ето жена Хананейка,

която вѣ излѣзла отъ оныа прѣдѣлы, извила мѣ и казваще: помилуй ма Господи, Сыне Давидовъ! дѣцера ми злѣ страда отъ вѣсъ. Я той ни речь не ѹ отговори; и пристѣниша ученицы-ты мѣ та мѣ сѧ молаха, и дѣмаха: отпсни, іж, защото выка слѣдъ насъ. Я той отговори, и рече: не съмъ пратенъ, освѣнь до погыналы-ты овцы на Израилевый домъ. Я та додѣ та мѣ сѧ кланаше и дѣмаше: Господи; помогни ми! Я той отговори, и рече: не є добро, да земѣ нѣкой хлѣба отъ дѣца-та, и да го хвѣрли на псета-та. Я та рече: ей, Господи! но и псета-та гаджъ отъ трошицы-ты, конто падатъ отъ трапеза-та на господари-ты имъ. Тогава отговори Іисусъ, и рече ѹ: Со жено! голѣма е вѣра-та ти; нека ти бѣдѣ каквото искашъ, и исцѣлѣ дѣцера ѹ отъ она часъ.

